

עת"א 65948/11/15 - דני בנסימון נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 65948-11-15 בנסימון נ' ועדת השחרורים ואח'

לפני: כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

דני בנסימון

העותר

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

1. לפנינו עתירה נגד החלטת ועדת השחרורים (להלן: "הוועדה") מיום 23.11.2015 אשר דחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם בתנאי תוכנית רש"א, בתנאי התוכנית השיקומית של העו"ס מיכל לובלסקי שהוצגה בפניה ובפנינו, ובתנאים נוספים שנקבעו בסיפת ההחלטה.

2. העותר מרצה מאסר שישי למשך 42 חודשים לאחר שבחודש יולי 2013 החזיק בתא המטען ברכבו שני מטעני חבלה המכילים חומר נפץ וכדורונים גדולים וקטנים, מקלט אלחוטי שנועד להפעלת המטענים ושני חזיזים צה"ליים.

ביום 26.7.2013 הגיעו שני הנאשמים האחרים בכתב האישום לביתו של העותר, שוחחו עמו ולאחר מכן נטלו את מטעני החבלה מרכבו, העבירו אותם לרכבם ונסעו מהמקום. לאחר שנתפסו, נערך בביתו של העותר חיפוש ונתפסו בשידה סמוכה למיטתו 1.26 גר' קוקאין, מחולקים ל-3 מנות.

3. לעותר 10 הרשעות קודמות בעבירות סחיטה באיומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, קשירת קשר לביצוע פשע, העסקת שב"ח, החזקת נשק, עבירות מרמה, והחזקת מקום לשם זנות, והוא נדון ל-6 תקופות מאסר, חלקן במצטבר לעונשי מאסר אחרים.

4. בשלושת מאסריו הקודמים זכה העותר לשחרור על תנאי.

טרם שחררו על תנאי ממאסרו האחרון בשנת 2012, עמד בפני ועדת שחרורים וטען שהוא מתחרט על מעשיו, הודה שטעה וביקש טיפול ושיקום, תוך ציון הנזק הכלכלי והנפשי שנגרם למשפחתו, אך בחלוף 4 חודשים מתום תקופת התנאי, שב לבצע עבירות.

חוו"ד גורמים מקצועיים שהונחו בפני הוועדה

עמוד 1

1. מחו"ד מפקד הכלא מיום 22.7.2015 עולה שהתנהגותו הגלויה של העותר במאסר תקינה, ללא עבירות משמעת, בדיקות שתן תקינות, והוא מועסק כאסיר חוליה באגף 5.
2. מדו"ח סוציאלי מיום 17.6.2015 ועדכון מיום 29.10.2015 עולה שהעותר אינו מודה בעבירות בהן הורשע וטוען שהעסיק אדם שמעל באמונו וסיבך אותו.
- העותר מודה בעבירות קודמות שביצע ומביע מוטיבציה לשינוי. הוא השתתף בשיחות פרטניות עם סטודנטית לעבודה סוציאלית, סיים קבוצת שליטה בכעסים ולהתרשמות מנחות הקבוצה טבועים בו דפוסים עברייניים בולטים אך הוא שיתף פעולה באופן כן, מבין את התועלת שקיבל מהקבוצה ומועסק במכבסת הכלא ללא הפרות משמעת.
3. תוכנית רש"א כוללת השתתפות בקבוצה לאלימות כללית, ללא ציון מועדים ותכיפות מפגשים, טיפול פרטני פסיכוסוציאלי, תעסוקה ומגורים בנהריה.
4. תוכנית שיקום פרטית שהוכנה לאחר שהעותר נפגש מיוזמתו עם נציגי "בית חם למכור" בקרית אתא, שהתרשמו ממחויבותו העמוקה להליך שיקומי אינטנסיבי.
- לפי התוכנית העותר אמור להיות במשך 6 חודשים בתנאי הוסטל במהלכם ישתתף בשיחות טיפוליות פרטניות וקבוצתיות פעמיים בשבוע, תעסוקה וליווי רוחני ועוד 9 חודשים של טיפול אמבולטורי הכולל מפגשים פרטניים וקבוצתיים פעם בשבועיים וכן ליווי רוחני ותעסוקה.
5. חו"ד משטרת ישראל שמתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וליציאתו לחופשות בשל מסוכנותו, שבאה לידי ביטוי בסכסוכים רבים עם חברי ארגון בעלי אופי אלים במיוחד, שיש בהם כדי לסכן את הציבור.
- משטרת ישראל מפנה למידעים המודיעיניים הרבים מהשנים 2013-2014, למידעי שב"ס עדכניים ומדגישה את העובדה שהעותר קיבל בעבר הזדמנויות שיקום שלא ניצל אותן.

החלטת ועדת השחרורים

1. העותר שוחרר בשחרור מוקדם בשלושה מאסרים קודמים אך הדבר לא מנע את חזרתו לריצוי עונש המאסר הנוכחי לתקופה של 3.5 שנים בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ועבירות נשק.
2. העותר השתתף בקבוצה טיפולית של "שליטה בכעסים", ועובד חולייה והוכנו לגביו תוכנית שיקום רש"א ותוכנית שיקום פרטית, כאשר תוכנית השיקום העדכנית של רש"א לא תבוצע בנתינה עיר מגוריו,

אלא הרחק משם בנהריה.

כמו כן, הוגשו מידעים מודיעיניים של משטרת ישראל, שמתייחסים לפעילותו העבריינית של העותר בין השנים 2013-2014.

הוגשו מידעים מודיעיניים של שב"ס, שחלקם מתייחסים לחודשים אוגוסט-נובמבר 2015 והם מעידים על התנהלות העותר לפי נורמות עברייניות מוכרות.

מידעים אקטואליים אלה, בצירוף העובדה שהעותר לא השכיל לנצל הזדמנויות שניתנו לו, מחזקים את ההתרשמות ממסוכנותו.

3. לא ניתן לומר שהעותר עבר טיפול מעמיק, מוגדר ומשמעותי שהיה בו כדי להצביע על שינוי מהותי בהתנהלותו והתייחסותו לעולם העברייני.

אין בסיס למסקנה שמסוכנותו של העותר אוינה ומכאן התרשמות הועדה שאין לאשר את שחרורו המוקדם.

טענות העותר

1. העותר ביקש לשנות את כתובת מגוריו מנתניה לנהריה, על מנת לפתוח דף חדש הרחק ממקום מגוריו. העותר מבקש לשלב בין תוכנית רש"א לתוכנית הפרטית, הכוללת שהות בהוסטל מפוקח ומבוקר 24 שעות ביממה.

החלטת הועדה שלא לאמץ את תוכניות השיקום, העולות בקנה אחד עם התרשמות גורמי הטיפול, וכן ריחוק העותר מסביבתו הטבעית, מצדיקה התערבות בהחלטת הועדה.

2. אין חולק שהשתייכותו הארגונית של העותר הוסרה במהלך מאסרו.

מאז אוגוסט 2015 לא הצטברו מידעי משטרה נוספים ובימ"ר הדרים המליץ על שינוי הקטגוריה של העותר מא' ל - ב'1.

הוועדה שגתה כאשר ייחסה למידעים משקל כלשהו, שכן בית המשפט שנדרש למידעים אלה, לא ראה לנכון להעניק להם משקל.

3. העותר לא מימש את הוראת בית המשפט להוציאו לחופשה לנתניה משום שכוונות השיקום שלו רציניות והוא לא חושק רק בניצול פריוויליגיה בדמות חופשה.

4. מידעי שב"ס שהונחו בפני הוועדה בעניין מעורבות שלילית, הברחות וכוונות פגיעה באחר, אינם מוצלבים ואם היה בהם אמת העותר לא יכול היה לשמש כראש חוליית מטבח ועובד מכבסה.
5. העותר הוגדר בטעות "טעון הגנה". הוא ביקש להסיר את ההגדרה אבל בחר להישאר באגף השמור מרצונו החופשי. ביהמ"ש הורה ב- 7.10.14 להסיר את ההגדרה ושב"ס העביר את העותר לאגף אחר בבימ"ר הדירים משום שלא הייתה מניעה מודיעינית להעברתו.
6. העותר מנסה לעבור דרך שיקומית, התקבל לראשונה לתוכנית רש"א והרים את הנטל הנדרש ממנו כדי לזכות בשחרור מוקדם.
7. במהלך הדיון בפנינו טענו ב"כ העותר שהם הציעו לשלב בין שתי תוכניות טיפול לפיהן יגור העותר באיזור ההוסטל בנהריה. גורמי הטיפול נתנו אמון בעותר, הוא השתלב בשיחות פרטניות, סיים קבוצת שליטה בכעסים ורש"א הכינה עבורו תוכנית לאחר שלקח אחריות על מעשיו.
- לטענתם, התנהגות העותר היא ללא רבב, אין לחובתו דו"חות משמעת והוא עובד כאסיר חוליה. שותפיו של העותר לעשיית העסקה בנשק שוחררו על תנאי למרות שהנשק נתפס עליהם, שהם לא שולבו בטיפול והיתה להם השתייכות ארגונית.

תגובת היועמ"ש

1. העבירות המיוחסות לעותר חמורות ביותר ומסוכנותו עולה כפל כפליים הן משום חומרתן והן משום שעד היום, אף לאחר שניהל הליך הוכחות בו נדחו כל טענותיו על ידי בית המשפט, הוא אינו מודה בביצוע העבירות ואינו מקבל אחריות למעשיו.
2. הוועדה נתנה משקל ראוי להתנגדותה הנחרצת של משטרת ישראל לשחרורו המוקדם של העותר מפאת הסכנה שנובעת מחומרת עבירותיו, מהסכסוכים בהם היה מעורב ומשום שלא השכיל לנצל הזדמנויות קודמות שניתנו לו.
3. הוועדה נתנה משקל הולם לכך שהעותר לא עבר טיפול מעמיק, מוגדר ומשמעותי שיש בו כדי להצביע על שינוי מהותי בהתנהלותו ובהתייחסותו לעולם העברייני ולכן לא ניתן לקבוע שמסוכנותו אוינה.
4. הוועדה צדקה כאשר סירבה לתת אמון בהבטחות העותר באשר לרצונו העז להשתקם.
5. תוכניות הטיפול שהציג העותר אינן נותנות מענה מתאים למסוכנות העולה מהעבירות נושא מאסרו.

6. הוועדה צדקה כשנתנה משקל לצבר הידיעות המודיעיניות בעניינו של העותר, המשתרע על כל תקופת מאסרו, עד לחודשים האחרונים ממש, לחומרתן, להיקפן ולמהימנותן. הוועדה צדקה גם כשנתנה משקל לפער העצום בין דברי העותר בפני גורמי הטיפול, לבין התנהגותו בפועל ולהכחשת העבירות.

7. במהלך הדיון בפנינו טען ב"כ המשיב שמהמידעים, לעומת ההתנהגות הגלויה של העותר, ניתן ללמוד שהעותר למד להסתיר את התנהגותו השלילית ולא עבר להתנהגות חיובית.

לטענתו, העותר לא מודה בעבירות נושא מאסרו הנוכחי, שהן עבירות חמורות, והטיפולים שעבר העותר הם ראשוניים בלבד.

דין והכרעה

1. עיון ברישא ובסיפת החלטת הוועדה נושא העתירה מעלה שהיא זקפה לחובתו של העותר, ובצדק, את העובדה שזכה לשחרור על תנאי משלושה מאסרים קודמים והוא הפר את האמון שנתנו בו ועדות השחרורים וחזר לבצע עבירות ולרצות עונשי מאסר.

2. כאשר נידונה בקשתו של העותר לשחרור מוקדם ממאסר למשך 26 חודשים שריצה בגין עבירות חבלה של ממש, סחיטה באיומים וקשירת קשר לפשע בתנאי תוכנית טיפולית של העו"ס ירדן אולמן, הוא התחרט על מעשיו, הודה שטעה וביקש טיפול (ראה סוף עמ' 3 לפרוטוקול הדיון שצורף כנספח ו' לתגובת המשיב).

הוועדה שחררה את העותר על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית הנ"ל ובתנאי מעצר בית לילי ועבודה אך בחלוף 4 חודשים בלבד מתום תקופת הרישיון הוא ביצע את עבירות הנשק החמורות נושא מאסרו הנוכחי, המלמדות על מסוכנותו, במיוחד כאשר הן מצטרפות לעברו הפלילי.

3. איננו מתעלמים מחוו"ד גורמי הטיפול שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו לפיה העותר השתתף בשיחות פרטניות ובקבוצת שליטה בכעסים לשבועות רצון מנחות הקבוצה, אך חרף השתתפותו בהליכים אלה הוא לא מודה בעבירות נושא מאסרו אלא טוען שהעסיק אדם שפגע באמון שנתן בו וסיבך אותו (ראה הדו"ח הסוציאלי שצורף כנספח א' לתגובת המשיב).

4. עיון במידעים החסויים של שב"ס ומשטרת ישראל שהצטברו במהלך מאסרו של העותר עד לזמן האחרון יחסית מעלה שהעותר החזיק בחפצים אסורים להחזקה, מעורב בתכנוני פגיעה באחרים כחלק מקשריו עם ארגון פשיעה והיה מעורב בעבירות שהיו חלק מנושא מאסריו הקודמים.

5. לא למותר לציין כי בשל מסוכנותו של העותר, כפי שעולה מהמידעים הנ"ל, העותר לא יצא לחופשות במהלך מאסרו חרף השתתפותו בהליכים טיפוליים וחרף תפקודו החיובי.

6. לאור כל האמור לעיל, לא הוכיח העותר במידה הרבה שמוטלת עליו, בהתחשב בשחרורו על תנאי ממאסרים קודמים, כי שחרורו על תנאי גם ממאסרו הנוכחי, גם בתנאי התוכניות הטיפוליות שהוכנו לגביו, לא יסכן את הציבור וכי יש לו סיכויי שיקום.

7. אנו דוחים את העתירה.

ניתנה היום, ה' אדר ב' תשע"ו (15 מרץ 2016) במעמד ב"כ הצדדים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, שופט
נשיא